

# Konfirmation, 2023-02-12,

## Himlabackens kapell

---

Idag är det din konfirmationsdag. Konfirmation, det är ett låneord från latinets *confirmatio*. Det betyder bekräftelse. När du döptes som ett litet, litet barn blev du en kristen. Du blev Guds barn och fick den kristna tron. Gud tog i dopet upp dig i sin famn. Men ännu hade du inte med förståndet fått kunskap om Jesus. Det har du fått nu. För i missionsbefallningen sade Jesus: *Gå ut och gör alla folk till lärjungar. Döp dem och lär dem att hålla allt vad jag befallt er.* När du var liten döptes du, och nu har du fått lära dig om den kristna tron. Vi lutheraner tycker att konfirmation är ett bra sätt att undervisa våra ungdomar i den kristna tron. Då vet vi att vi inte glömmer bort det.

När du döptes kunde du inte svara för dig själv och med munnen bekänna den kristna tron, utan då fick din fadder svara i ditt ställe. Idag ska du själv få svara på frågorna och bekänna att du är en kristen, att Jesus är din frälsare.

Jag har valt ut ett bibelord till din konfirmation som en hälsning på färden ut i livet. *Lärjungarna höll troget fast vid apostlarnas lära och gemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna.* (Apg. 2:42)

Man brukar säga att den kristna tron här beskrivs som ett bord som står på fyra ben: **B**ibeln (apostlarnas lära), **b**rödragemenskapen, **b**rödsbrytelsen och **b**önerna. Som du vet står ett bord stadigt som står på fyra ben.

**Apostlarnas lära**, det är Bibeln det. I Bibeln har vi människor fått sanningen. Vi har inte bara fått *en sanning*, utan vi har fått *sanningen*. Den enda sanningen om Gud och frälsningen. Det är många som gör anspråk på att visa vägen till Gud, men om vi ska komma till himmelen, så måste vi följa Jesus, för det är bara han som kommer med sanningen. Som du hörde i missionsbefallningen har Jesus ålagt sin kyrka att lära de kristna att hålla *allt* vad han har befallt. Tyvärr är det inte så många som bryr sig om detta idag. Till och med de som kallar sig kristna har många gånger alldeles för lite respekt för det Jesus lär. De är i stället uppfyllda av sina egna tankar om Gud. Men, alla som visar en annan väg, de leder vilse. Följ inte efter dem!

Hur håller man fast vid Bibeln? Jo, dels tror man på det som står. Vi ska inte göra den minsta eftergift för det som inte stämmer med Bibeln, utan vi ska troget vaka över att apostlarnas lära bevaras. Men vi behöver också använda Bibeln. Bibeln ska läsas, annars har vi ju inte så stor nytta av den. Vår invärtes människa behöver ständigt Guds Ord.

Så vi ska absolut *tro på Bibeln så att vi använder Bibeln*. Men Gud ville inte att vi ska sitta hemma en och en, var och en för sig själv, och tro på Bibeln. Gud har gett oss kyrkan. Det är nästa B:

**Brödragemenskapen**, det är församlingen, som är din andliga familj. Familjen hör ihop, det vet du. I en familj hjälper man och stöttar man varandra. I en familj har man ansvar inte bara för sig själv, utan också för varandra. I Bibeln står det att vi kristna är Guds barn. Det betyder att Gud är vår Far och att vi får vara med i hans familj. Gud ville i sin frälsningsplan för mänskligheten att de som tror på honom skulle höra ihop och ha gemenskap, därför kallas vi

barn och Gud är vår Far. Gud kunde ju så att säga ha nöjt sig med att ha beskrivit de troende som lärjungar och han hade varit vår Herre och mästare, vår lärare. Det är han förstås, men alltså inte bara det, utan han har också gjort de kristna till ett folk och till en familj. Till efesierna skriver sankt Paulus att de har blivit medborgare i Guds *rike tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj*. (Ef. 2:19)

Och det är därför kristna går till kyrkan, för att de tillhör Guds familj, Guds eget folk. Till kyrkan går man inte i första hand för att ha roligt eller en fin stund. Inte heller för att lyssna till prästens eventuella vältalighet. Nej, till kyrkan går vi för att vi tillhör Guds familj. Vi kommer för att möta Gud och lyssna till hans ord.

Så kommer vi till det tredje B:et som är det tredje benet på bordet:

**Brödsbrytelsen**, det vill säga nattvarden. Där kommer vi särskilt nära Gud. Ja, Gud kommer till oss och till och med in i oss, i nattvarden. Han förenar sig med oss. Om det var något som Jesus ville att vi kristna skulle göra, så var det vi skulle fira nattvard: Så *ofta* ni gör det, gör det till min åminnelse, sade han. Det visar att han ville att det skulle vara en regelbunden vana. I vår värld nu för tiden är det alltid så mycket som händer. Det finns alltid en massa att göra. Det var annorlunda för låt oss säga hundra år sedan. Då fanns inga tv-apparater, inget Spotify och inga datorer eller mobiler. Detta är naturligtvis saker som kan användas till många bra och fina ändamål, jag säger inte att vi ska sluta med dem, men i allt som vår värld är full av gäller det att inte tappa bort det viktigaste: att ha tid för Gud. Tid att gå i kyrkan. Och tid för det sista B:et,

## Bönerna

Den församling vi läser om i Apostlagärningarna var så lyckligt lottade att de bodde nära varandra och utöver gudstjänsterna kunde ha gemensamma bönestunder. De gjorde som fromma judar länge gjort, de bad psaltarpsalmerna. Naturligtvis måste man inte läsa psaltarpsalmer vid bönestunderna, det är en fri sak. Men glöm inte bort de dagliga bönerna. Sankt Paulus uppmanar oss kristna att ständigt be till Gud.

Dessa fyra saker står det att de första kristna höll fast vid *troget*. Må Gud ge dig kraft och uthållighet till detta. För det är inte lätt alla gånger. Satan vill få dig bort från att Jesus är din och hela världens ende frälsare. Han lockar på alla sätt han kan. Han vill få dig att överge ditt dop, att överge Gud. Ofta försöker han göra det smygande, steg för steg. Han vill göra dig och oss alla likgiltiga för allt detta: Bibeln, nattvarden, kyrkogången, bönerna.

Nu ska du ut i det kristna livet med mera eget ansvar. I livet kan det hända mycket. Kanske får du en kort resa, kanske en lång, vi vet ingenting i förväg. Gud leder världen framåt på ett sätt som vi inte vet så mycket om. Men vi vet i alla fall, att vad som än händer, så tar Gud hand om sina barn. Gud skyddar och bevarar de sina. I dopet blev du hans. Tro på honom, förbli hos honom hela livet. Amen.